

احکام و تعالیم فردی - نهی از اشتغال به کسب و کار و عدم ضیاع نمودن اوقات به بطالت و کسالت

حضرت بهاء الله

نهی از اشتغال به کسب و کار و عدم ضیاع نمودن

اوقات به بطالت و کسالت

حضرت بهاء الله:

1 - " لا تضيعوا أوقاتكم بالبطالة والكسالة واشتغلوا بما ينتفع به أنفسكم وأنفس غيركم كذلك قضي الأمر في هذا اللوح الذي لاحت من أفقه شمس الحكمة والتبیین ؕ أبغض الناس عند الله من يقعد ويطلب تمسكوا بجبل الأسباب متوكلين على الله مسبب الأسباب " (کتاب اقدس - بند 33)

2 - " لا يحل السؤال ومن سئل حرم عليه العطاء قد كتب على الكل أن يكسب والذي عجز فلولوكلاء والأغنياء أن يعينوا له ما يكفيه اعمالوا حدود الله وسننه ثم احفظوها كما تحفظون أعينكم ولا تكونن من الخاسرين " (کتاب اقدس - بند 147)

بيت العدل:

1 - " بر رجال و نساء واجب شده که به کسب و حرفه‌ای اشتغال ورزند . جمال اقدس ایهی می فرماید : و جعلنا اشتغالکم بها نفس العبادۃ لله الحق . اهمیت روحانی و عملی این حکم و مسئولیت متقابل فرد و جامعه برای اجرای این امر در توفیقی که حسب الامر حضرت ولی امرالله تحریر یافته چنین بیان گردیده است : راجع به دستور حضرت بهاء الله در باره اینکه احبباء به شغلی از اشغال مشغول شوند، تعالیم مبارک در این مورد بسیار

TABLET

مؤکد است ، به خصوص بیان مبارک در کتاب مستطاب اقدس در این باره صریحاً می رساند که نفوس مهمله که تمایل به کار ندارند در بساط نظم بدیع الهی محبوب و مقبول نیستند . بر اساس این حکم محکم ، حضرت بهاءالله می فرماید که تکدی نه تنها مذموم است بلکه باید به کلی از صفحه روزگار محو گردد . کسانی که زمام تشکیلات جامعه را در دست دارند موظفند وسائلی فراهم کنند تا هر فردی از افراد فرصت یابد و به کسب حرفه و صنعتی نائل شود . و همچنین باید تدابیری اتخاذ کنند تا این استعداد و کردانی ، هم بخاطر ترویج نفس حرفه و هم به خاطر امرار معاش آن فرد ، به کار رود . بر هر فردی از افراد ، ولو هر قدر دچار موانع و محدودیت باشد ، واجب است به کار و پیشه‌ای اشتغال ورزد ، چون کار ، علی‌الخصوص وقتی با نیت خدمت همراه باشد، به موجب تعالیم حضرت بهاءالله نوعی عبادت است . کار نه تنها متضمن فایده عمومی است، بلکه بنفسه دارای قدر و منزلتی مخصوص است . زیرا موجب تقرب ما به درگاه الهی است و سبب می گردد که مقصد الهی را برای حیات خود در این عالم بهتر ادراک نمائیم . بنا بر این واضح است ثروتی که از راه ارث به دست آید هیچ کس را از کار روزانه معاف نمی نماید . حضرت عبداله‌بهاء در یکی از الواح مبارکه می فرماید : اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره‌ای نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند ... مقصد از وکلاء وکلای ملت است که اعضای بیت عدل باشد . (به یادداشت شماره ۱۶۲ در باره تکدی نیز مراجعه شود .) در مورد این حکم از بیت العدل اعظم سؤال شده است که آیا علاوه بر شوهر ، همسر او نیز ملزم است که برای امرار معاش به کاری مشغول شود . در جواب چنین توضیح داده‌اند که به موجب امر حضرت بهاءالله احبباء باید به کاری اشتغال ورزند که نفعش متوجه خود آن نفوس و سایرین گردد و اداره منزل و تأمین صفای خانواده از کارهای بسیار محترم و پر مسئولیتی است که اهمیت اساسی برای جامعه دارد . حضرت ولیّ امرالله در توقیعی که حسب الامر مبارک صادر شده در باره سنّ تقاعد از کار می فرماید: این موضوعی است که بیت العدل اعظم باید در باره آن قراری دهند چون در این مورد هیچ دستور العملی در کتاب اقدس نازل نشده است . (ترجمه) " (کتاب اقدس - شرح 56)

2 - " حضرت عبداله‌بهاء در لوحی در توضیح این آیه چنین می فرماید : تکدی حرام است و بر گدایان که تکدی را صفت خویش نموده‌اند انفاق نیز حرام است . مقصود این است که ریشه گدائی کننده شود و اما اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند ... مقصود از وکلاء ، وکلاء بیت است که اعضای بیت عدل باشد . افراد یا محافل روحانیّه نباید چنین پندارند که حرمت اعطاء به گدایان مانع از این است که فقرا و مساکین را اعانت نمایند و یا وسایل تحصیل حرفه‌ای را برایشان فراهم آورند که از آن راه بتوانند امرار معاش نمایند (به یادداشت شماره ۵۶ مراجعه شود) . " (کتاب اقدس - شرح 162)